

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 1ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1948

ΠΡΟΕΔΡΙΑ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον ἀναπληροῦ ὁ πρόεδρος τοῦ παρελθόντος ἔτους κ. Ἰ. Καλιτσουνάκης. Ὄμοιώς τὸν Γραμματέα τῶν Πρακτικῶν ἀσθενοῦντα ἀνεπλήρωσεν ὁ Γραμματεὺς τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Ἀν. Ὁρλάνδος.

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας, προσκλήσει τοῦ προεδρεύοντος κ. Ἰ. Καλιτσουνάκη, ἐτηρήθη ἐνὸς λεπτοῦ σιγὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου τοῦ Β'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

‘Ο κ. Γ. Κοσμετάτος ἀναλύει τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ζ. Καΐζη: Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Χειρουργικὴν (Γενικὴ Χειρουργικὴ Παθολογία — Γενικὴ Χειρουργική). — ‘Αθῆναι 1947, ὡς ἔξῆς:

Τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν σύγγραμμα τοῦ ἐκτάκτου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ζανῆ Καΐζη, «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Χειρουργικὴν» καὶ τὸ δποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀφορᾶ εἰς τὰ γενικὰ κεφάλαια τῆς Χειρουργικῆς καὶ Ἐγχειρητικῆς, τῷν δποίων ἔχει ἀνάγκην ὁ φοιτητής, ὅπως συμπληρώσῃ τὰς γνώσεις του πρὸς κατανόησιν τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τῆς Ἱατρικῆς. Ἐχει δὲ μεγάλην σημασίαν ἡ ἀσχολία εἰς τὰ θεμελιώδη κεφάλαια τῆς Ἐπιστήμης, καθ’ ὃσον συχνὰ παρατηρεῖται ὅτι ὁ σπουδαστὴς εἰσέρχεται εἰς τὴν μελέτην ταύτης πλημμελῶς παρεσκευασμένος, διότι δὲν ἀφωμοίωσεν ἐπαρκῶς τὰ εἰσαγωγικὰ κεφάλαια.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοιούτου συγγράμματος, ὅπως τὸ παρόν, ἀπαιτοῦνται δχι μόνον ἀπλαῖ χειρουργικὰ γνώσεις, ἀλλὰ καὶ γενικὴ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις, τὴν δποίαν κέκτηται πλήρως ὁ κ. Καΐζης, γνωστότατος ἄλλως τε ἀπὸ τὴν κλινικὴν αὐτοῦ

πεῖραν εἰς τὴν Οὐρολογίαν καὶ τὴν χειρουργικὴν ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συγγραφῶν του ἔν τε τῷ εἰδικῷ κλάδῳ, τὸν ὅποιον ἀπὸ ἐτῶν καλλιεργεῖ, καθὼς καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Χειρουργικῇ. Ἰδιαιτέρως ἀναφέρω τοὺς δύο ὅγκωδεις τόμους τῆς «Χειρουργικῆς», οἱ δόποιοι ἔξεδόθησαν τῇ ἐπιμελείᾳ τούτου ἐν συνεργασίᾳ, μετ' ἄλλων χειρουργῶν.

Πολὺ δόρθως τονίζει ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ παρόντος βιβλίου ὁ συγγραφεὺς «ὅτι ἡ γνῶσις μιᾶς Ἐπιστήμης κατορθοῦται πολὺ καλύτερον, ὅταν εἶναι γνωστὴ ἡ ἔξελιξις ταύτης, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ παλαιὰν ἀλήθειαν». Συνεπής πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην, προέταξε τὸ λίαν ἐνδιαφέρον ζήτημα τῆς συνοπτικῆς ἴστορίας τῆς Χειρουργικῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.

Τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Καΐρη ἀποτελούμενον ἐκ 302 σελίδων, συμφώνως μὲ τὴν διφυάν πόστασιν τῆς Χειρουργικῆς ὡς Ἐπιστήμης καὶ Τέχνης, διαιρεῖται εἰς δύο βασικὰ μέρη. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ περιγράφεται ἡ Γενικὴ Χειρουργικὴ Παθολογία, ἥτοι αἱ κακώσεις, αἱ χειρουργικαὶ λοιμώξεις, αἱ δυσπλασίαι καὶ τὰ νεοπλάσματα, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει ἡ Γενικὴ Ἔγχειρητική, ἥτοι αἱ γενικότητες, περὶ τῶν χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων, αἱ χειρουργικαὶ ἐνδείξεις καὶ ἀντενδείξεις, τὰ χειρουργικὰ μέσα τὰ κρησιμεύοντα διὰ τὰς ἐγχειρήσεις, ἡ προεγχειρητικὴ ἀγωγή, ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐγχειρήσεως καὶ ἡ μετεγχειρητικὴ ἀγωγή.

Ἡ διάταξις αὕτη, ἥτοι ἡ εἰς ἔν σύγγραμμα συνένωσις τῶν εἰσαγωγικῶν κεφαλαίων τῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας καὶ τῆς Ἔγχειρητικῆς, ἔχει ἴδιαιτέρων διδακτικὴν σημασίαν. Ἐκτὸς τῶν ἥδη ἐγνωσμένων καὶ τὰ ὄλως τελευταῖα δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης, ὁ συγγραφεὺς δὲν παραλείπει νὰ ἀναφέρῃ καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ γνώμας ἐπὶ διαφόρων χειρουργικῶν θεμάτων, καθὼς καὶ τὰς δημοσιευθείσας παρατηρήσεις παρὸς ἡμῖν ἐν σχέσει πρός τινας παθήσεις, ἰδίως δὲ τὰς λοιμώξεις.

Τοιοῦτον εἶναι ἐν περιλήψει τὸ ἔργον τοῦ κ. Καΐρη, τὸ δόποιον ἐν συνόλῳ εἶναι καλῶς διατυπωμένον, ἀποδίδον σαφῶς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς Χειρουργικῆς, ὥστε εἰς μὲν τὸν ἱατρὸν νὰ καθίσταται εὐάρεστον εἰς τὴν μελέτην αὐτοῦ, τὸν δὲ φοιτητὴν νὰ εἰσαγάγῃ εὐκόλως εἰς τὰ γενικὰ κεφάλαια τῆς Χειρουργικῆς, προτοῦ εἰσέλθῃ οὗτος εἰς λεπτομερείας αὐτῆς, εἰς τοῦτο δὲ κυρίως ἔγκειται καὶ ἡ πρωτοτυπία τοῦ ἔργου τούτου.

‘Ο κ. Ἀλ. Βουρνάζος παρουσιάζων, ἐπαινεῖ τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. N. Τσερώνη: Organic Chemistry.

‘Ο κ. N. Βέης παρουσιάζων τοὺς Καταλόγους τῆς Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, τόμοι A, B καὶ Γ — Ἀλεξάνδρεια 1945, 1946, 1947, ἔξαίρει τὴν ἀξίαν αὐτῶν.